

Μάθημα 4**Μια αντιπαράθεση - διαφορετικές προοπτικές****Οι μαθητές συζητούν για την αντιπαράθεση**

Ο πίνακας συνοψίζει τις πληροφορίες που χρειάζεται ο/η εκπαιδευτικός ώστε να σχεδιάσει και να διδάξει το μάθημα.

Η άσκηση στις ικανότητες αφορά άμεσα την EDC/HRE.

Οι μαθησιακός στόχος υποδεικνύει όσα γνωρίζουν και κατανοούν οι μαθητές.

Οι δραστηριότητες για τους μαθητές, με τη **μέθοδο**, συγκροτούν το βασικό στοιχείο της διαδικασίας μάθησης.

Ο πίνακας για επιλογή **υλικού** υποστηρίζει την προετοιμασία του μαθήματος.

Ο προσδιορισμός του διαθέσιμου χρόνου δίνει ένα αδρό περίγραμμα για τη διαχείριση του χρόνου.

Άσκηση ικανοτήτων	Ανάλυση και κριτική της κοινής εμπειρίας.
Μαθησιακός στόχος	Τα μέσα επικοινωνίας κατασκευάζουν την αντίληψή μας για την πραγματικότητα. Οι κανόνες εξασφαλίζουν ίσες ευκαιρίες στην άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
Δραστηριότητες για τους μαθητές	Οι μαθητές συγκρίνουν άρθρα σχετικά με την αντιπαράθεση. Οι μαθητές συζητούν για την εμπειρία της αντιπαράθεσης.
Πηγές και υλικό	Άρθρα που έγραψαν οι μαθητές. Υλικό για εκπαιδευτικούς 9.1.
Μέθοδος	Παρουσιάσεις. Συζήτηση.
Προσδιορισμός διαθέσιμου χρόνου	1. Παρουσίαση τριών άρθρων και συζήτηση. (15 λεπτά) 2. Συζήτηση για τον τρόπο που επέδρασαν οι κανόνες στην αντιπαράθεση. (15 λεπτά) 3. Ανατροφοδότηση. (5 λεπτά)

Επιπρόσθετες πληροφορίες

Οι μαθητές σχολιάζουν το μάθημα από δύο πλευρές: του περιεχομένου και του πλαισίου κανόνων. Υπάρχει περίπτωση οι μαθητές να ενδιαφερθούν περισσότερο για τη μια πλευρά από την άλλη, με αποτέλεσμα να εστιάσουν βαθύτερα και να αφιερώσουν περισσότερο χρόνο σε ένα θέμα.

Η συζήτηση δίνει την ευκαιρία στους μαθητές να εκφράσουν την άποψή τους για το σύνολο της ενότητας.

Οι μαθητές έχουν προετοιμάσει όσα θα πουν. Με αυτό τον τρόπο είναι ευκολότερο να εκφραστούν όλοι στη διάρκεια του μαθήματος. Γι' αυτό, ο/η εκπαιδευτικός μπορεί και πρέπει να διαθέσει αρκετό χρόνο

για να μιλήσουν οι μαθητές. Είναι πιθανό οι συνεισφορές των μαθητών να εξαντλήσουν όλο το μάθημα (βλ. τα βασικά ερωτήματα πάνω στα οποία προετοιμάστηκαν οι μαθητές). Ο/η εκπαιδευτικός συντονίζει το μάθημα και με σύντομες παρεμβάσεις του καθοδηγεί τη συζήτηση και στο τέλος, βγάζει τα τελικά συμπεράσματα.

Περιγραφή του μαθήματος

Αποσαφήνιση της ατζέντας του μαθήματος

Ο/η εκπαιδευτικός παρουσιάζει την ατζέντα του μαθήματος και υπογραμμίζει ότι συνδέεται με τα βασικά ερωτήματα που είχαν οι μαθητές για την εργασία τους στο σπίτι. Αν οι μαθητές συμφωνήσουν και δεν προτείνουν να ασχοληθούν περισσότερο με ένα συγκεκριμένο σημείο, ο/η εκπαιδευτικός εξηγεί την πρώτη φάση του μαθήματος.

1. Τρία άρθρα και συζήτηση

Ο/η εκπαιδευτικός ανακοινώνει ότι οι τρεις ομάδες δημοσιογράφων θα παρουσιάσουν τα άρθρα τους. Οι μαθητές πρέπει να ακούσουν και να συγκρίνουν τη δημοσιογραφική εργασία για τρεις διαφορετικούς τύπους εφημερίδων. Οι μαθητές θα πρέπει να κρατήσουν σημειώσεις, ώστε να μπορέσουν να συγκρίνουν τα άρθρα. Ο/η εκπαιδευτικός δίνει διευκρινήσεις για τη μέθοδο, σχεδιάζοντας μια απλή φόρμα στον πίνακα:

Άρθρο	αρ. 1	αρ. 2	αρ. 3
Γλώσσα - έκφραση			
...			
...			
...			
Κριτική			

Ο/η εκπαιδευτικός αναφέρεται στα άρθρα μόνο με τον αριθμό τους, αφήνοντας τους μαθητές να περιγράψουν το άρθρο τους. Η γλώσσα και η έκφραση προσφέρονται για τη σύγκριση των άρθρων. Οι μαθητές είναι ελεύθεροι να σημειώσουν ό,τι παρατηρούν. Αν έχουν προτίμηση σε έναν τύπο εφημερίδας ή άρθρου, θα πρέπει να το δικαιολογήσουν.

Αφού ο/η εκπαιδευτικός σιγουρεύετεί ότι δεν υπάρχουν άλλες ερωτήσεις για το τι κάνει πτοιος, δίνει το βήμα στις τρεις ομάδες των δημοσιογράφων. Οι ρεπόρτερ διαβάζουν τα άρθρα τους ο ένας μετά τον άλλον, χωρίς συζήτηση ή σχόλια ανάμεσα στις παρουσιάσεις.

Στη συνέχεια, οι μαθητές κοινοποιούν τα σχόλιά τους. Ο/η εκπαιδευτικός ακούει και τους παροτρύνει να εξηγήσουν τα κριτήρια που χρησιμοποίησαν για να συγκρίνουν ή να κρίνουν τα άρθρα.

Ο/η εκπαιδευτικός κλείνει τη συζήτηση με μερικά καταληκτικά σχόλια, υπογραμμίζοντας μια βασική πτυχή: οι τρεις ομάδες δημοσιογράφων παρακολούθησαν την ίδια αντιπαράθεση, αλλά τα άρθρα που παρήγαγαν για τον αναγνωστικό τους κοινό διαφέρουν σημαντικά μεταξύ τους. Αυτό αποδεικνύει ότι τα μέσα μεταβιβάζουν την πραγματικότητα σε όσους δεν ήταν παρόντες στο γεγονός, κατασκευάζοντάς την – επιλέγοντας και υπογραμμίζοντας κάποια στοιχεία, παραλείποντας ή υποτιμώντας άλλα. Προς υποστήριξη των λεγομένων του, ο/η εκπαιδευτικός, μπορεί να αναφερθεί σε συγκεκριμένες λεπτομέρειες των άρθρων ή στα σχόλια των μαθητών (βλ. υλικό για εκπαιδευτικούς 9.1).

2. Αναστοχασμός: πώς επέδρασαν οι κανόνες στην αντιπαράθεση;

Για μια ακόμη φορά, ο/η εκπαιδευτικός ζητάει τις απόψεις των μαθητών. Ο/η εκπαιδευτικός ακούει, οι μαθητές κάνουν το ίδιο. Είναι επόμενο κάποια από τα σχόλια να είναι αρκετά κριτικά (το χρονικό όριο είναι «αντιδημοκρατικό», δεν επιτρέπει την ελεύθερη έκφραση), και κάποιοι άλλοι μαθητές μπορεί να είναι υπέρ των κανόνων.

Στη διάρκεια της συζήτησης, ο/η εκπαιδευτικός θα μπορούσε να ζητήσει εκτιμήσεις των μαθητών ως προς το τι θα γινόταν αν δεν υπήρχε όριο χρόνου. Οι μαθητές θα συνειδητοποιήσουν ότι η αντιπαράθεση θα διαρκούσε περισσότερο, ενώ η οικονομία του μαθήματος θέτει από τη φύση της απόλυτα χρονικά όρια, οπότε οι κανόνες συνυπολογίζουν την πραγματικότητα και μοιράζουν κατάλληλα τον χρόνο, ομολογουμένως σε μικρά κομμάτια. Οι ομιλητές θα πρέπει να σχολιάσουν τη δική τους εμπειρία για το χρονικό όριο: τους έδωσε την ευκαιρία να εστιάσουν στα βασικά σημεία που ήθελαν να παρουσιάσουν;

3. Σύντομος τελικός σχολιασμός

Σε αυτό το σημείο, οι μαθητές κάνουν γενικά σχόλια.

Ο/η εκπαιδευτικός δεν θα πρέπει να αποπειραθεί να δικαιολογήσει τη δουλειά του ενώπιοι της κριτικής, ούτε να εξουδετερώσει τις κριτικές παρατηρήσεις. Οι μαθητές ανέλαβαν μεγάλο μέρος των δραστηριοτήτων και της ευθύνης του μαθήματος, οπότε η επιτυχία ή αποτυχία ανήκει τόσο σ' αυτούς όσο και στον/στην εκπαιδευτικό. Αν δεν το έχουν αντιληφθεί ήδη οι μαθητές, ο/η εκπαιδευτικός θα πρέπει να το τονίσει.

Αν οι μαθητές ευχαριστήθηκαν την αντιπαράθεση, ο/η εκπαιδευτικός θα πρέπει να προτείνει μια επέκταση της δραστηριότητας, για παράδειγμα τη δημιουργία λέσχης αντιπαραθέσεων, η οποία θα μπορούσε να ασχοληθεί με θέματα που προτείνουν οι μαθητές. Οι λέσχες αντιπαραθέσεων συνηθίζονται στις αγγλόφωνες χώρες του κόσμου, αλλά και μεταξύ των εκπαιδευτικών της Αγγλικής ως ξένης γλώσσας. Στο διαδίκτυο, υπάρχει πλούσιο υλικό για εκπαιδευτικούς και μαθητές που ενδιαφέρονται για τις αντιπαραθέσεις (debate).